

വിവാഹ കർമ്മം

അബ്ദുല്ലത്തീഫ് സുല്ലി മാരഞ്ഞേരി

വരനും വധുവും പരസ്പരം കാണുകയും തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തു കഴിഞ്ഞാൽ വധുവിൻ്റെ രക്ഷകർത്താവിൽ നിന്ന് രണ്ടിൽ കുറയാത്ത സാക്ഷികളുടെ മുന്നിൽ വെച്ച് തനിക്ക് കഴിയാവുന്ന മഹർ നൽകി വിവാഹ കർമ്മം നടത്താവുന്നതാണ്.

വലിയ്യ് എൻ്റെ മകൾ (അതെല്ലജിൽ സഹോദരിയോ മറ്റൊരു ആൺകുഞ്ഞിൽ ബന്ധം പറയുക) ഈ വളേ ഈ മഹർ പ്രകാരം താങ്കൾക്ക് തൊൻ വിവാഹം ചെയ്തു തന്നു എന്ന് രണ്ടിൽ കുറയാത്ത സാക്ഷികളുടെ മുന്നിൽ വെച്ച് പറയുകയും, വരൻ തൊൻ സ്വീകരിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ടു എന്നു പറയുകയും ചെയ്താൽ ഈസ്ലാമിലെ വിവാഹമായി.

വിവാഹ കർമ്മത്തിന് പണ്യിതരുടെ കാർമ്മികതയോ പള്ളി അധികാരികളോ ഒന്നും അനിവാര്യ ഘടകമല്ല. നബി (ﷺ)യുടെ കാലത്ത് സ്വഹാബികളുടെ വിവാഹം നടന്ന് കഴിഞ്ഞതിന് ശേഷമായി രൂനു പലപ്പോഴും പ്രവാചകൻ(ﷺ) പോലും അറിഞ്ഞിരുന്നത്.

എന്നാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൻ്റെ അവസ്ഥയും വൈവാഹിക കർമ്മത്തിലെ നിയമ സാധ്യതകളുമെല്ലാം പരിഗണിച്ച് മഹല്ല് അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന റജിസ്റ്റ്രേറുകളിൽ രേഖപ്പെടുകയും പരിപാലി കൂകയും ചെയ്യുന്നത് ഒരിക്കലും മത ദൃഢ്യം തെറ്റാവുകയില്ല എന്ന് മാത്രമല്ല, ഈന്നതെ സാഹചര്യത്തിൽ പല കാര്യങ്ങൾക്കും അത് ആവിശ്യമാണ് താനും.

വിവാഹ വൃത്ത്യവ

വിവാഹത്തോടനുബന്ധിച്ച് വധു വരൻമാർക്കായി വൈവാഹിക ജിവിതത്തെയും കൂടുംബ ജീവിത തെത്തയും സംബന്ധിച്ച് ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി ആരെങ്കിലും ഒരു ഉൽപ്പോധനം നടത്തുന്നത് നന്നായിരിക്കും. ഈ വിവാഹത്തിന്റെ അനിവാര്യ ഘടകമെല്ലജിലും ജനങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂടുന്നിട അഭ്യാസിൽ ആവിശ്യമായ ഉപദേശങ്ങൾ നൽകേണ്ടതുണ്ട് എന്ന നിലക്ക് പ്രവാചകൻ(ﷺ) വുതുബതുൽ ഹാജത് എന്ന പേരിൽ ജനങ്ങളോട് നിർദ്ദേശിക്കുകയും അവരെ പരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഹദീസു ശ്രമങ്ങളിൽ അബുദാവുദിലും തിർമുദിയിലും ഇബ്നു മാജയിലും (നിക്കാഹിൻ്റെ വുതുബ ബെ) എന്നും സുന്നു നസായിൽ (നിക്കാഹിൻ്റെ അവസരത്തിൽ അഭികാമ്യമായ സംസാരം) എന്നും അദ്യാധാരങ്ങൾ തന്നെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈത്തരത്തിലുള്ള ഒരു സന്ധാരാധം പുരാതനമായി നടപ്പുള്ള താണ്ടന്താണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. നബി (ﷺ)യും വദീജ(P)യും തമിൽ നടന്ന വിവാഹാവസര

ത്തിൽ അബുതാലിബ് ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രസംഗത്തിയതായി ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

എന്നാലിന് നമ്മുടെ പല പ്രദേശങ്ങളിലും മറ്റു പല വിഷയങ്ങളിലെന്ന പോലെ അന്യമായ അനുകരണവും ദുർബാഗ്രിയും കാരണം സമൂഹത്തിലെ മഹാ ഭൂരിഭാഗം ആളുകൾക്കും മനസ്സിലാക്കാത്ത നിലക്ക് അറബി ഭാഷയിൽ കേവലം ഒരു ചടങ്ക് എന്ന നിലയിൽ നടത്തിവരുന്നത് തീർത്ഥത്വം ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്. ഈസ്ലാമിനെ മറ്റുള്ളവരുടെ മുന്നിൽ പരിഹാസപ്പെടുത്താൻ മാത്രമല്ലാതെ അത് ഉപകരിക്കില്ല.

ദൈവത്തിന്മാർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കൽ

വിവാഹം നടക്കുന്ന അവസരത്തിൽ സനിഹിതരാകുന്നവർ ദൈവത്തിന്മാർക്ക് അനുഗ്രഹത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കൽ പ്രവാചക ചര്യാണ് അതിനുള്ള വാചകങ്ങളും പ്രവാചകൾ(ﷺ) പറിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“ബാരകല്ലാഹു ലക വബാരക അലൈക വജ്മഅ ബൈനകുമാ ഹി ബൈൻ (അല്ലാഹു നിനെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും നിരു മേൽ അനുഗ്രഹം ചൊരിയുകയും നമയിൽ നിങ്ങളെ രണ്ട് പേരേയും ഒരുമിച്ച് ചേർക്കുകയും ചെയ്യെടു.)”

അലി (ﷺ) ഫാതിമ(ഒ)യെ വിവാഹം ചെയ്ത ദിവസം നബി (ﷺ) അവർക്ക് വേണ്ടി ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായി.

“അല്ലാഹു ഇവർ രണ്ടു പേരിലും അനുഗ്രഹം ചൊരിയെടു, ഇവർ രണ്ട് പേരുകും ഇവരുടെ ഭാവത്യത്തിൽ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചൊരിയെടു.”

പ്രവാചകൾ (ﷺ)എന്ന വിവാഹം ചെയ്ത ദിവസം അൻസാറി സ്ത്രീകൾ താഴെ പറയുന്ന പ്രാർത്ഥമന പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു; എന്ന് ആയിര (၄) പറയുമായിരുന്നു:

“നമയും അനുഗ്രഹവും ചൊരിയെടു, ഭാഗ്യവതിയായിത്തീർന്നു.”

ഇത്തരത്തിലുള്ള ഏത് പ്രാർത്ഥനയും വിവാഹാവസരത്തിൽ സാക്ഷികാളാകുന്ന എല്ലാവരും സന്തമായി പ്രാർത്ഥിക്കാനാണ് മാത്രക. എന്നാൽ അതിനു പകരം ധാതിഹരയും സുറത്തുകളും പാരായണം ചെയ്ത് കൂടുമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അതിനായി ഒരു പണ്ഡിതരു കാർമ്മിക്കരം വേണമെന്ന രീതിയും അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തതാണ്. പാരഹിത്യം മെന്ത്തുണ്ടാക്കിയ അനാചാരം മാത്രമാണ്.